



LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya 8 rals, Cuba y Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.



LO DISCURS DEL POBLE.



mi no me l' escriu cap ministre; de ministeris ne mantinch; pero no 'n gasto. Quan se m' acut fer un discurs jo mateix me l' enjipono. Allá va 'l de aquest any, y qui no l' hi agradi que 'l d'ixi.

Senyors ó ciutadans (vostés mateixos): permetin que jo, 'l poble espanyol, lo burro dels cops, fassi una francesilla, dihent clá y catalá lo que desitjo, lo que vull, lo que necessito y lo que 'm proposo. Com que no soch llauer no faré embuts; com que tampoch soch criatura, no esperin pas que jugui á cuit amagant las ideas y 'ls conceptes sota un munt de xerrameca. Res d' aixó. Soch lo poble dels toros y me 'n vaig dret al bulto.

En tal concepte, declaro primerament que conservo molt bonas relacions ab tots los pobles de la terra. Germá de tots ells en l' amor y en la desgracia, comparteixo ab tots lo mateix grau de simpatia. Entre nosaltres no hi ha qüestions que pugan alterarlas. No volém engrandir l' hisenda de l' un á costas del altre. Cadascú está bé dintre de casa seva, sense ambicionar la gloria de rómper l' ánima, y no concebeixo cap més aliansa que la del amor al treball y á la justicia.

En quant á las qüestions interiors, ja fa temps que tinch lo pensament d' emanciparme. Desde que, segons diuhen, Tubal, parent de Noé, va poblar l' Espanya, han passat alguns sigles y 'm sembla que ja soch major d' edat, apte y capás per regirme y administrarme segons millor convinga á la mèva dignitat y als mèus interesos.

Aixis donchs, tinch lo ferm propòsit de desferme de totas las trabas, de tots los obstacles qu' entorpeixen lo mèu dessarrollo. Los diners que gasto avuy per curadors, me proposo gastarlos per estudis, ja que no hi ha consellers, ni tutors que pèls efectes pugan igualarse á la ilustració de un poble. La ilustració es lo fré de las passions. Un estudi presta més utilitat que una presó. Un mestre presta més serveys que un general d' exércit.

Desitjo móurem ab entera llibertat. Las trabas criansers raquítichs y malaltissos: l' exercici de la llibertat es la gimnástica dels pobles; los pobles lliures son robustos y aptes pè 'ls progressos, tenen la salut de la dignitat y tothom los respecta.

Estich cansat de las barrejas y misturas de la política menuda: dels conservadors-liberals, que no son liberals ni son conservadors; dels centralistas que se 'n ván á enterbolir lo safreig de la fusió y dels fusionistas qu' enterboleixen lo safreig de l' esquerra. Crech que per aquest camí no tindrem may una política neta, pura y crestallina. Lo sainete de tantas ambicions, de

tantas apostasias y flaquesas; lo sainete de tants enganys ridiculs, en lo qual tots los personatjes procuran amagarse l' ou mutuament, no val ni la miléssima part de lo que 'm costa.

¡Fora tots! ¡Que caiga 'l teló! Que aquests polítics d' ofici s' entengan ó deixin d' enténdres per manjar plegats ó per arrebatar-se las cassolas, es cosa que 'm té sense cuidado. Las sevas habilitats no 'm fan cap gracia. Als seus jochs de mans se 'ls véu la trampa.

Mentres la trampa electoral determini la formació de las majorias parlamentarias no tinch ni vull tenir art ni part en las cábalas de aquests partits sense altres horisons que la cuina del presupuesto, sense més ideals que 'i manech de la paella, ni més conciencia que 'l ventrell.

Quan vá caure en Cánovas, tenint majoria en las Corts, en Sagasta vá rebre las facultats per ferse unas Corts expressas y se las vá fer. Avuy fa 'l valent contra l' esquerra, perque encare l' hi dura aquella majoria; pero demá que digan «queda retirada de la circulació la moneda fusionista» las novas Corts que 's convoquin, serán conservadoras si fa las eleccions en Cánovas; serán esquerranas si fa las eleccions l' esquerra.

Y no obstant, jo tinch voluntat propia. Lo que penso y lo que vull á ningú ho amago: desitjos d' expressarho no me 'n fentan, sols que casi sempre tropo obstruït lo camí de las urnas per un munt d' escumbrarias y me 'n haig d' entornar á casa tapantme 'i nás y deixant caure la papeleta electoral. Lo mèu estómach no resisteix la corrupció de una política que dista molt de ser inodora.

Demano, donchs, los desinfectants de la legalitat ó sino 'm veuré precisat á combatre 'l mal, com en época de epidemia, per medi del foch.

Per millor conseguir lo sanejament de la lley pèl sistema que millor convinga, reclamo que tots los jefes de la democrácia prescindixin de petitesas, de mesquindats y de miserias, recordant que 'l poble espanyol té gran necessitat d' emancipació radical, y que la millor manera de conseguirla será que 'ls homes més eminentes dongan entre si l' exemple de pau, concordia, unitat y bona inteligencia.

Lo mèrit de la victoria será pèl que haja fet major sacrifici.

Tingan present, per ajermanar voluntats, que existeix un interés superior al de un home ó un grupo, y es l' interés de tots los homes y de tots los grupos, l' interés de la pátria.

Y no olvidin que quan al costat de un edifici mal engiponat y ruïnós s' hi alsí una construcció sólida y segura, fins los estadants de aquella han de demanarnos aculliment y refuji.

Que l' esperit patriótic y democrátich los animi, com m' anima á mi, y jo, poble espanyol, sortiré del Purgatori, á que van condemnarme per antigüas faltas y aniré á gosar de la gloria de una eterna democrácia.

P. K.

IMPRESSIONS D' UN GALL.



RAN Déul ¿qué passa? ¿qu' es aquest desori? Gábias per aquí, gábias per allá, l' amo mudat, la mestressa á punt de marxa... ¿Que aném á América? ¿Que hi ha 'l cólera? ¿Qué significan aquestos preparatius?

¡Ah! ¡horror! Ja ho comprench: allí veig lo calendari. ¡Dia 18 de desembre! Avuy cumpleix un any que 'l mèu pare vá marxar á Barcelona... ¡Dia terrible! Avuy se farà la quinta galesca: demá entrada en caixa; d' aquí pochos dias, ¡al forn!...

¡Pobre de mi! ¿Per xó hi nascut? ¿Per xó hi passat la juventut menjant sagó y aprenent de cantar? ¡Calla! Allí vé l' amo; veyám, potser no 'n vol vendre encara: fém lo pagés y tal vegada passaré per alt. ¡Ay! Ja m' ha aixarpat; ja 'm veig á la Esplanada, no tinch més esperansa que la fuga... pero ¡eal! ¡ahont anirá 'l gall que no 'l rosteixin?

Sento que l' ánima 'm baixa á las potas... ¡Morir en la flor de la edat, quan las ilusions son més brillants, quan la cresta es més vermella!...

¡Vaja! Ja soch á la gábia; aixó vá de veras. S' ha acabat lo viure del presupuesto: ara menjaré 'l blat de moro de la emigració y després ¡bona nit, viola!

Adèn ensomnis de ma infantesa, adèn corral, adèn hortas y camps, adèn torrents y marjes, adèn rius... y taulets... Despedimnos per tota una eternitat. ¡Una eternitat! ¡Qué trista es aquesta paraula! Si al ménos tinguéssim la esperansa d' un altra vida; pero ¡cal pèls galls no hi ha cel ni res; pèls galls no hi ha més que la cassola... ¡Qué está mal fet aquest món! Y després parlarán de progrés y civilizació... ¡Embusteros!

Endavant; ja som al tren. ¡Ah, salao! ¡qué s' hi va bé! Llástima que aquest siga l' últim viatge que faig en carril... Y ara que hi penso: aixó crech qu' es molt perillós. ¡Veyám si descarrillarém ó si sortiran lladres! No sería mala la broma.

¡Mare de Déul! Aném com lo vent... pero ¡ay, ay! ¿qué hi déu passar á Barcelona? A mida que aném avall, reparo que tot vá amunt ¡y de quin modol corrent lo mateix que 'l vent. Tot, tot; los arbres, las casas, las personas; hasta 'ls pals del telégrafo, 's decantan de tant depressa que volen fugir... ¡Veyám qué será!

Sembla que la máquina xiula; já hi devém ser. ¡Ay, pobre gall! La pell se 'm torna de gallina; las camas me flaquejan; ni tinch ánimo per cantar, ¡encara que per cantúrias estém!...

Bueno, ara baixém del vagó: aixó es Barcelona. ¡Qu' es gran! Y es estrany que no 'ns haja vingut á rebre l' arcalde primer, ell que vá á rebre á totnom. ¡Fóssem prínceps ó bisbes!

¡Hola! ¿á pata? Vaja, caminém y aguantém cops de canya. Devém aná á la Esplanada, á la firé, ¡al mercat!... ¡Pobre de mi!

Potser algun d' aquestos transeunts que 'm miran ab tanta indiferencia, demá se 'm menjará inhumanament barrejat ab cascabellitos... ¡Aixis l' hi servis de veneno! Ara m' agradaria ser porch y tenir la triquina...

¡Ey, ey! ¿Qu' es aixó que passa? ¡Ah! Un cotxe del

tranvia. ¡Ves si l' amo no 'ns hi podria fer pujar! Pero aquí á Barcelona, ja ho deya una oca coneguda mèva. —No més vá á péu la gent decenta; los demès tothom vá á caball, hasta 'ls qu' escombran los carrers ab máquina.

Ara, ja hi som. ¿Aixó es la Esplanada? ¡Quins jardins més grans! Deuen ser los del Parque. Y sembla qu' está del mateix modo que l' any passat. Si; un gall parent mèu, que no 'l van poguer vendre, al tornar al poble vá explicarmho, y recorde que 'm vá contar tot lo que ara veig. Pero bè, com que tots los quartos de la ciutat se 'n van ab hatxes y erres y convidar prínceps y donar funcions al Liceo, ja's comprén, no hi ha diners per acabar lo Parque.

¡Uf! ¡Cóm m' olvido de la mèva situació! Si: ja estém voltats d' una corda: ja 'ls compradors se passejan al nostre alrededor, tirantnos l' ull y sospesantnos. ¡Ay! ¡Si sapiguessen quina suhor m' agafa quan observo que las miradas d' algú 's fixan en mi!

¡Adios! Allí veig un que 'm mira. ¡Quin murri déu ser! Fos pare de virám, no tindria tant malas entranyas. ¡Ay! Ja crida á l' amo... y pregunta per mi... y l' amo m' aixarpa... ¿Qué? ¿Dotze pessetas? ¿Per qui m' ha pres aquest home? ¡Ay salero! Están per vuyt rals, l' amo 'm deixa en terra, no 'm vol donar: bèn fet; que menjí... rabes aquest llepa fils.

¡Ja hi torném! ¡Cóm me guayta aquell senyor! ¡Plaf! Ara si que no m' escapo... ¡Quinzel! ¡Setzel! Endavant, setze y mitja. Lo senyor se 'm queda y paga. ¡Miréu, ab aquesta cara tan pacífica, qui ho diria que tingué tant mal cor! Potsé es espiritista... ¡Ah, infelís! ¡Y no pensa que dintre de mi tal vegada hi tinch l' ánima de son avi! Axis Déu lo castigui, y fassi que un cop mort se torni gall y 's veji, un dia com avuy, venut á l' Esplanada...

¡Quin modo de trasbalsarme aquest pillet que 'm tragina! Trás, trás trás... ¡qu' es lluny això! Vaja, ja hi som: primer pis, segon, tercer, quart, ¿encara més amunt? ¡Aquest home viu en un campanar! ¡Ara!... ¡Reina Santíssima! ¡Al quint pis y compra gall! Per xó vá com vá aquest Barcelona.

¡Horror! La mestressa s' apodera de mi y 'm tanca al quarto fosch. ¿Si? Dormim.....

¡Lo nou dia! L' últim de ma existencia, ¡Lladres! Ja sento com esmolan lo ganivet... ja sento remor de passos... ¡ah!... ja son aquí...

¡Socorro! ¡assistencia! ¡Senyor Gil Maestre! ¡que 'm matan!...

¡¡¡Güééh!!!

FANTÁSTICH.



Bo conde de Rius, ex-majordom de don Amadeo, ha prés possessió del càrrech de diputat, jurant á D. Alfonso.

Y un senyor T. S. fill de Tarragona que passa 'l temps escrivint cartas á la *Vanguardia* y desempenyant una direcció general, fa veure que s' escandalisa y exclama:

—¡Quinas cosas se veuen en aquests temps!
—¡Quinas cosas? Las de sempre: la paella dihent á l' olla: —Apártat bruta, que m' enmascaras.

Avants de reunirse las Corts:

—La conciliació es necessaria. Es precis que 'ns conciliém. De la conciliació depén la vida del partit liberal.

S' obran las Corts, y 'ls esquerrans per no votar á n' en Sagasta votan en blanc, y 'ls fusionistas derrotan á tots los esquerrans que havian contret compromís de apoyar.

Tot aixó succeheix després de tants tractes y contractes entre en Sagasta y en Moret; després del discurs de 'n Posada Herrera declarant que l' esquerra no era cap partit; y sobre tot després de aquell párrafo del discurs de la corona que parla de la *universalizacion* del sufragio.

¡Universalisació!
Vels'hi aquí una paraula en lo qual hi entran totas cinch vocals.

Vegin si saben pronunciarlo:

La izquierda está universalizada
¿quién la desuniversalizará?
Aquel desuniversalizador que la desuniversalizare
gran desuniversalizador será.
Aquí tenen una imatge de la política.
Un enredo.

Las Corts deuen tancar-se avuy dissapte, á fi de que 'l govern puga menjar ab tranquilidat los turróns de Nadal.

S' anuncia que tornarán á obrir-se 'l dia dos de Janer. A la nit del dos al tres fará anys de una cosa. A veure ¿no hi ha ningú que vulga fer per passiva l' oració del general Pavia?

S' ha imprés lo libre de la celebrada sarsuela *La Hortolana del Born* de 'n Molas y Casas. Té 16 planas grans; dos grabats, costa no més que dos rals y 's vén á can Lopez.

Al príncep de Alemania, Barcelona ni va xiularlo: simplement va anarlo á veure per curiositat.

Va fer lo que debia.
Barcelona es una ciutat hospitalaria; pero al mateix temps es una ciutat liberal. Per lo tant, quan la dinastia alemana presti algun servey á la llibertat, que torni 'l príncep y l' hi demostrarem la nostra admiració.

La capital de Catalunya prefereix la llima que trenca cadenas á l' espasa que destrossa pobles.

En Posada Herrera en la reunió de la majoria:
«Declaro que acepto la responsabilidad que podria cabre al anterior govern tocant al viatge del Rey y á las sublevacions de Badajoz y la Seo de Urgell.»

Y 'ls fusionistas, en just agraument, van derrotar als vice-presidents y als secretaris de l' esquerra.

En Posada Herrera hauria de saber qu' en política al que s' ajup lo trepitjan.

La reina Isabel se 'n ha anat á Sevilla. Van acompanyarla á l' estació 'ls ministros, en Sagasta y en Balaguer.

No hi faltava sino en Serrano, que hagués tingut l' amabilitat de acompanyarla fins més enllá de Córdoba. Al menos fins al Pont de Alcolea.

Lo corresponsal T. S. de la *Vanguardia*, ab motiu del tractat de comerç ab Inglaterra diu que 'l Sr. Torres guardarà complerta neutralitat.

Ho crech molt bè.
Com que 'ls arancels no parlan de l' introducció de directores generals de Sanitat inglesos, naturalment.

Diu en Mañé que ha arribat l' hora de que s' uneixin tots los monárquichs per combatre als enemichs de la monarquia.

«La nostra fórmula coneguda, diu, es: tot contra la revolució.»

Está molt bè; pero tinga en compte una cosa: que la revolució s' hi torna.

En Ruiz Zorrilla ha publicat un manifest, explicant clarament tot lo que vol, lo que desitja y lo que 's proposa.

Es un magnífich document, viril y enter. Tendeix á la conciliació republicana y espera el pròxim triumpfo de la República.

Figúriose si será bonich, que 'l govern l' ha volgut tot per ell y l' ha recullit.

En lo pròxim número 'ls ne farém dos quartos.

Lo Sr. Vicens Guasch, ha publicat una *Guia de Quintas* qu' es sumament útil als que han de concorre al servey militar.

Commemoració de Nadal:

Rebo la següent carta pèl correu interior:
«Lo dia de Nadal del any 35 lo general Mina tenia sitiado el Santuari del Hort prés pèls carlins, en qual santuari hi tenian los presoners liberals. Jo m' hi trobava. Per cada canonada que tiravan los sitiadors, los carlins estimbavan á un presoner liberal penyas avall de la montanya. La carn y 'ls cráneos dels liberals quedavan enganxats per las penyas.—Per rara fortuna no vá tocarme 'l torn y vaig lliurarme.—*J. Anton Gattell.*»

Aixís solemnizavan los carlins las festas de Nadal: aixís respectavan lo sagrat de un santuari.

L' ALMANACH DE LA CAMPANA DE GRACIA se 'n vá com pá benefici.

Y á proposit de almanachs. Si volen provehir passin per la botiga d' en Lopez: n' hi trobarán de totas menas, de tots gustos y de tots préus: americans de paret, en forma de libre, serios, xistosos, ilustrats, sense ilustrar. En fi: cor que vols, cor que desitjas.

Tambè hi ha un gran sortit de llibres per *aguinaldos* y *regalos* enquadernats ab elegancia.

Reguin que lo que no trobin á ca 'n Lopez no ho robarán en lloch més.

TEATRO NACIONAL.

LA CONCILIACIÓ.

ACTE PRIMER.

—¿Qué fem, pues, don Práxedes?
—Vostés ho dirán.
—Nosaltres pensavam doná 'l salt mortal y ajudar la esquerra.
—¿Vostés? ¡Desgraciats!
—Y 'ls seus compromisos ahont quedarán?
—Pero, consideri...
—Ja hi considerat.
—¿Y qué considera?
—Que considerant lo qu' hme dit fins ara, tenim d' aguantar la bandera enlayre com homes formals.
—¿Combatent la esquerra?
—¡Vaya! A foch y á sanch.
—Ja veurá, don Práxedes; hém de parlar á pams: aquestas cabórias de formalitat son cosas molt bonas, molt dignes, molt grans; pero, ara com ara, s' han d' arreconar.
—¿Cóm fem bullir l' olla? Cobrant del Estat.
—¿Qui 'ns dona 'ls cumquibus quan hem de cobrar?
—¿Vosté? No, la esquerra, la esquerra t' 'ls rals, y el conde que paga es lo bó, ¿no ho sab?
—¡Oh, companys caríssims! M' han entusiasmat; la saben tant llarga com jo, bons companys. Vajin ab la esquerra, vajinla á ajudar: la patria ho reclama, no sigan sòrts may!

ACTE SEGON.

—Gran noticia, senyors meus!
—Aboqui, aboqui, Posada.
—Tenim ja la pau firmada ab en Sagasta y 'ls seus.
—¿Qué l' hi sembla general?
—¿Cóm es que no s' entusiasma?
—Perque ha fet un cataplasma que crech que acabarà mal.
—¡Ca! Es una preocupació.
—¿Cóm podiam, pues, salvarnos? L' únich modo d' arrelarnos es ab la conciliació.
—Pero bè, ¿'ns costa molt cara?
—La teca per dos ó tres... Si acás, perque allargui més, farém la sopa bèn clara. Jo, ab franquesa, ho he sentit; pero, fills, las circunstancias...
—¡Mientras aixís sortim d' ansias y poguem fer lo qu' hem dit!
—¡Ah! Aixó sí; ab aquests refors la esquerra seguirá avant, remoyent, organisant y fent anar drets als torts.
—¿Hi haurá sufragi?—¿Cóm no!
—¿Reformas?—¡Encare més!
—¿Jurat?—¡Per supuesto!—Pues, ¡viva la conciliació!

ACTE TERCER.

—Lo mensatge, Posada, no fi'a.
—Don Mateu, ¿voldrá dirme perqué?
—Perque diu moltras cosas impropias.
—¿Cóm pot sè si total no diu ré?
—Repeteixo que no estich conforme, y que 'ls meus no 'l voldrán acceptar.
—¿Aixís paga 'ls esforços titanichs que jo hi fet per poguer i agradar?
—Jo ja ho veig, més ¿qué vol que l' hi digui, si no puch contenir la corrent?
—Está bè, ja que 'm gira l' esquena, jo faré desde avuy igualment.
—¿Qué farà?—Treballar pèl mèu compte.
—Jo també.—Pues ja pot comensá.
—Y veurém qui s' endú la victoria.
—Y veurém lo ventsut qui será.

Lo PÚBLICH (després de la representació).

Negre y blanc no pot lligarse, aygua y foch se mouhen guerra; ¿y 'ls sagastins y l' esquerra arribarán á ajuntarse?
Paraulas dels fusionistas:
«La esquerra ha vingut no més »per contentá als baladrés »y fer desgracias may vistas.»
Paraulas dels esquerrans:
«Lo fusionisme ha caygut »perque al fi no ha sapigut »lo que 's tenia entre mans.»
¡Y al cap de tantas anadas y de tant crida y ferirse, vení á acabar per unirse fentse petons y abraçadas!

¿Això es la conciliació?
¿Això 's podia acceptar
per salvar la patria? ¡Jal!
Si acés, per salvá 'l turró.

C. GUMÁ.



n Rius y Taulet, poch avants de arribar lo Krönprinz á Barcelona:

«... se que no habeis de desmentir al immortal Cervantes que no sin razón ha dicho de nuestra querida Barcelona que es «archivo de la cortesía y albergue de los extranjeros...»

Si senyor, Cervantes va dirho quan D. Quijote entrava á Barcelona.

Y apropósit. ¿Veritat que D. Francisco sería un magnífich Sancho Panza?

«Al penetrar el príncipe en el Salon de Ciento, se escapó de sus labios una exclamación de admiración.» Aixís ho diu la Vanguardia; y jo m' ho figuro.

Lo príncip va admirarse de que una ciutat tant endutada com Barcelona tingués una taula tant ben parada.

L' objecte del viatge de Krönprinz diu qu' es la formació de una Santa aliansa, contra las aspiracions republicanas dels pobles.

¿Santa?

Regularment las personas no son santas sino fins després que moren.

Esperant que vinga 'l tractat ab Inglaterra se 'n ha fet un de petit ab Portugal.

Consisteix en facilitar la introducció de ganados en aquell país.

Escollim no sería millor que facilitessen l' introducció de perdidos?

La Jornada vá enfadar-se perque un periódich l' hi parlava de la gran comedia.

—L' enfado es legitim: l' esquerra no 's proposa fer una gran comedia, sino una gran comida.

Mentres tant lo Sr. Domenech, redactor del periódich esquerrá ha sigut nomenat sub-governador de Jaen.

Encare que Jaen no es port de mar, lo Sr. Domenech ja ha pescat.

En Sagasta ha sigut nomenat president del Congrés per 222 vots.

222 ¡Tres dosos!

Desde la feta dels 2 milions, lo número 2 persegueix á n' en Sagasta.

Al pendre possessió de la presidencia, en Sagasta no va tenir prou temps per desfer los párrafos més importants del discurs de la corona.

L' home del tupé podia obrir una botiga ab un rétol que digués: «Se desfan discursos.»

Y 'l país ne posaría un' altre ab un rétol dihent: «Se desfan Sagastas.»

—Toni ¿de quin partit ets are?

—De l' esquerra.

—Y esperas algunas cosa?

—Si: espero qu' en Martos puji á la bastida y que comensi 'l derribo.

Ha caigut una paret dels claustros de la parroquia de la Concepció agafant á una pobra dona á sota y esclafantla.

Y jo 'm creya que á las iglesias feyan bonas obras.

¿No saben tota aquella pressa que tenia 'l Kronprinz per anarse 'n de Barcelona? Alló que deya que havia de arribar á Roma, que per Nadal volia sè á casa, y que no tenia un moment que perdre?

Donchs, quan se dirigia á Génova, 'ls barcos, van regular y 'l príncip y alguns dels seus acompanyants, van desembarcar á Mahó, de rigorós incognit, seguint la ciutat y 'ls seus alrededores.

—Senyor Rius y Taulet ¿qué tal? ¿qué l' hi sembla?

—A mi res... que vol que l' hi diga? Tal vegada 's proposa alsar un monument á l' aliansa ab Espanya y en lloch de la primera pedra, deura voler posarhi 'l primer mahó.

L' Ajuntament de Barcelona continua celebrant sessions secretas.

—Tant mateix ja es caranadal..

Que vol dir sessió secreta?

—Que s' ha de fe una bugada y la roba no es molt neta.

Alguns sagastins se 'n van á la esquerra. Quan una casa amenassa ruina los primers que 'n fujen son las ratas.

Ala. A la casa del vehi á veure si ha formatje.

Lo papa ha rebut afectuosament al príncip de Alemania. L' entrevista ha durat tres quarts d' hora.

Jo 'm creya que 'l sucesor de Sant Pere y 'l representant de Lutero no cabian al mon. Pero bah!

A Roma com á Madrid per lo que 's veu, avuy dia está molt adelantat l' art de la pasteleria.

Los libre-cambistas de Madrid se proponen obsequiar ab un banquete als personatjes que han intervingut en la celebració dels últims tractats de comers.

Jo m' atreixo ó recomanarlos un plat nou: costellas de fabricant catalá á la graella, ab mostassa inglesa.

Segons lo discurs de la Corona D. Alfonso vá pujar al trono per la voluntat del poble.

Sr. Martínez Campos que siga l' enhorabona.

De primer ván nombrarlo Capità general.

Y are 'l nombran poble.

Lo bisbe de Urgell ha enviat cinch mil duros al Papa. ¡Pobret!

Ja 'n tè per renovarse 'l jás de palla.

En Pavia ha sigut nomenat comandant en jefe del exercit del Nort.

Ja 's coneix que s' acosta 'l tres de Janer; que l' allunyan de Madrid.



A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Pa-lla-ssó.
2. SINONIMIA.—Americana.
3. TERS DE SÍLABAS.— LLI MO NA
MO NE DA
NA DA LA
4. CONVERSA.—Anita.
5. GEROGLIFICH.—Ab incens s' incensa.

Han endevinat totas cinch solucions los ciudatans Pastanaga y Sicuterat; 4 F. Querido; 3 Xiximé y C.^a; Dos Liberals, Cospis, Un Tenorio, Un Veterano y Resquicias; 2 Andreuhet y 1 no més: Sanpatantúm.



XARADA.

Una dona molt dos-quarta que tè un prima á la quart-dos, se vá casa ab D. Fructuós lo dia de Santa Maria.

Després se ván barallá y are ell está ab son nebot y ella 's vá guanyant lo pá ensenyant un xich de tot.

RAMON ROMANISQUIS.

ANAGRAMA.

—¡Quin talent que tè en Total!
—Segons crech es fill de Tot, sogons vá dirme l' nebot de las tot del Principal.

F. QUERIDO.

MUDANSA.

Perque no hi veig, en Sevè y per burlarse de mí,
—«Salta, 'm diu, que hi ha un tot ab e.»
Ell per cert es tot ab i; pero no l' hi valdrá aixó, de mí rebrá, ho sè segú, un cop de total ab o per burlata y tot ab u.

MAPA MUNDI.

TRENCA-CLOSCAS.

A ¿DEL MES GROCH?

Combinar las lletas de aquestas paraulas de manera que 'n resulti 'l títol de un drama catalá.

DOS LIBERALS.

GEROGLIFICH.

i + x :: / - !

CEL
T
re
POLKA WALZ
alat
RRA

UN CATALANISTA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciudatans J. M. F. de Petís, Ramon Romanisquis, Un Tonto, P. de la Tarumba, Un Tapé y F. de T., y Aguileta.

Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen com y tampoch lo que 'ns envian los ciudatans F. Querido, Sambomba, Juli, Endias-trat, Pau de l' Orga, Nando Xiribellis y A. B. Republica.

Ciutada P. B. de A.: Insertarem algun geroqlifich.—Ramon Romanisquis: Idem casi tot lo que 'ns remet.—M. B. (Sant Felu): Are que tenim la firma 'ns falta la ressenya del fet, que va extraviarse 'ns.

Fassa 'l favor d' enviarho tot plegat.—Dos Carlifugos: Publicarem un geroqlifich y un trenca-closcas.—Un Tenorio: Idem dos rombos.—Marieta N. N. y C.: Idem logogrijo.—Pironer: ¡Qué vol que l' hi diguem! Nosaltres examinem los originals segons lo nostre criteri, que podrá ser diferent del de vosté. Naturalmente que no podem insertarlo.—Maria Boca-negra: Está molt bé.—Verbi-Gracia: Idem.—F. Sobrecasas: Insertarem un ters, un nivell y un quadrat.—Aguileta: Molta cosa de lo que 'ns envia hi anirà: la prosa no qu' es flúixa.

—Un Tapé y F. de T.: Insertarem lo que 'ns envia.—P. de la Tarumba.—Idem sinonimia, mudansa y rombo.—Un Tonto.—Idem trenca-closcas.—Cospis: Insertarem los tersos de sílabas y la sinonimia.—Xiximé y C.: Idem lo rombo.—J. G.: Per l' Almanach ha fet tart.—Peper del Carril: Teniam avants un compromís: la poesia té una forma plena de ripiúms.—A. Arús: Se devian extraviar.—Carlos Jopé: Publicarem lo trenca-closcas.—Resquicias: Idem rombo.—Un Veterano: Idem logogrijo.—J. Guarro E.: Está bé; pero 'l fondo es una mica massa fúnebre. No olvidi que fem un periódich alegre.—Dos Liberals: Insertarem lo geroqlifich.—Nyit de la Bepa Rol: Alló del torn es impossible: fem lo que podem y res més.—B. R. Viderras: La senmana entrant ne parlarem.



Il·lustrat ab multitud de caricaturas dels senyors MESTRES Y MOLINÉ.

Lo text pertany als principals escriptors catalans. Tot aixó no val més que

UN ral.

Se ven en la llibreria de Lopez.—Rambla del Centro, 20, y en las principals llibrerias y kioscos.

ALMANACHS AMERICANS DE PARET.

ab xaradas, epigramas, endevinallas y fins guisat per las cuineras.

Gran assortit per tots los gustos y totas las fortunas. Divuijos variats, cromos perfectes, incrustacions d' or, formas distintas y elegants, tamanyos de totas classes y preus baratissims, desde 1 1/2 rals fins á 18. Tot aixó ho trobaran en la llibreria de 'n Lopez, Rambla del mitj, 20. Vajin a veure 'ls y se convenceran que no exagerem.

VENTA AL POR MAJOR Y MENOR. Als correspon-sals s' otorgan grans rebaixas.

LIBROS PARA AGUINALDOS Y REGALOS.

Gran colecció de obras de lujo y económicas ilustradas con preciosas láminas en negro y colores, elegantemente encuadradas.—Precios desde 2 reales en adelante.—Libreria de Lopez. Rambla del Centro, 20.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso Arch del Teatro 21 y 23.

ENCLIA

EMBOLICHS.



UNIVERSALIZACION DEL SUFRAGIO

SISTEMA UNIVERSAL
 DE MATRIMONI CIVIL
 REFORMA CONSTITUCION

La conciliacio esta llesta, aixó ja na pot anar;

de una troca com aquesta iquin copdell que n' sortirà!